

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. mája 2024 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen säd – Bulharsko) – „Toplofikacija Sofija“ EAD

[vec C-222/23 ⁽¹⁾, Toplofikacija Sofija (Pojem „bydlisko žalovaného“)]

[Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach – Konanie o platobnom rozkaze – Pojem „bydlisko“ – Štátny príslušník členského štátu, ktorý má svoju trvalú adresu v tomto členskom štáte a ktorého aktuálna adresa sa nachádza v inom členskom štáte – Nemožnosť zmeniť alebo zrušiť túto trvalú adresu]

(C/2024/3886)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski rajonen säd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Toplofikacija Sofia“ EAD

Výrok rozsudku

1. Článok 62 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že:
bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa štátni príslušníci členského štátu, ktorí sa zdržiavajú v inom členskom štáte, považujú za štátnych príslušníkov s bydliskom na adrese, ktorá je stále zaregistrovaná v prvom členskom štáte.
2. Článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 sa majú vykladať v tom zmysle, že:
bránia tomu, aby vnútroštátna právna úprava, ako ju vykladá vnútroštátna judikatúra, priznávala súdu členského štátu právomoc vydať platobný rozkaz proti dlžníkovi, v prípade ktorého sa možno odôvodnene domnievať, že mal v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu bydlisko na území iného členského štátu v situáciách iných, než sú situácie stanovené v oddieloch 2 až 7 kapitoly II tohto nariadenia.
3. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1784 z 25. novembra 2020 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) sa má vykladať v tom zmysle, že:
nebráni tomu, aby sa súd členského štátu, ktorý má právomoc vydať platobný rozkaz proti dlžníkovi, v prípade ktorého sa možno odôvodnene domnievať, že má bydlisko na území iného členského štátu, obrátil na príslušné orgány a použil prostriedky, ktoré poskytol tento iný členský štát na zistenie adresy tohto dlžníka na účely doručenia platobného rozkazu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 223, 26.6.2023.